

Абонаментъ въ прѣдплата:

За въ България:

За 1 година	10 лева
" 1/2 година	5 "
" 3 мѣсеца	2 1/2 "

За въ странство:

За 1 година	12 лева
" 1/2 година	6 "
" 3 мѣсеца	3 "

За частни обявления, на последни страници, се плаща по 3 ст. на кв. е. метръ; за приставки по 1 1/2 ст. на дума. За публикуване отъ три пѣти по вече допуща се 20% отбивъ.

Единъ брой 10 ст.

ПРАВДИНА

НАРОДЕНЪ И ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКА СРѢДА И СЪБОТА

Писма, пари и всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията.

Неплатени писма не се прѣмагъ. Ръкописи непидружени съ почески марки, наиздъ не се пощатъ.

За телеграми:

„Правдина“, Варна.

Rédaction du journal

„Ipravounk“

Единъ брой 10 ст.

Днесъ 27 Јануарий, ще се извърши опѣлото и тържественното погребение на Българската Княгиня. Нека всяка благородна българска душа, нека всѣко съкрушено сърце съ благородностъ и съ почитъ къмъ незабравимата усопша отпрати своите горѣщи молитвування и отдаде последното Богъ да прости на Августейшата покойница.

ТЪКУЩАТА ПОЛИТИКА.

Огъ нѣколко статии, въспровзвѣдени въ нашия вѣстникъ се евидело, че единъ огъняй сериознитъ въпросъ, който, може да се каже, е погълнѣлъ всецѣло общата тъкуща политика е *Македонскиятъ*. Той е събудилъ страсти; той е оживилъ политиката; той е прѣдметъ на пламени сѣждения и на всевъзможни комбинации. Но дали всичко това е отъ туй, че заплашва всеобщата сигурностъ, или, защото въпросътъ самъ по себе си е много важенъ и великъ?

Ние ще съхранимъ всичкото си хладнокрѣвие, за да се изкажемъ по разбирано; ще хвърлимъ единъ по обективенъ погледъ, за да изнесемъ самата сѣщность.

Македонскиятъ, както и арменскиятъ въпросъ, знае се, че нѣма значение само за македонцитъ и аспираторитъ му балканци—българи, сърби, власи, гърци и пр. Това е най малкото. Македонскиятъ въпросъ има всеобщо значение. Ако еднѣжъ интересова македонцитъ, които не искатъ повече отъ свободата си, дваждъ повечъ интересова силитъ и особено великитъ, въ очатъ на които Македония се мърка и като пѣтъ за възвѣдичаване, и като пѣтъ за пропадане. Това, спорѣдъ положението, което дадениѣ сили занимаватъ на Балканитъ. Напримѣръ за Австрия била би една китайска стена между нея и моретата миящи Турция, особено между нея и Цариградъ, ако се издигне свободна Македония. Това ще бѣде раздѣлителната стена между Австрия и Андолтъ, по суша. А пѣкъ толкова много материални и нравствени интереси има Австрия съ Турция, особено отсѣща, че свободниятъ пѣтъ трѣбва да ѝ е откритъ. За Русия такава една стена би прѣдставлявала една драгоценна охранителна крѣпостъ за интереситъ ѝ въ Цариградъ часно и въ Азия изобщо. Е, добръ, върлата заинтересованостъ на тия двѣ велики държави винаги взема върхъ и произвежда застрашителенъ

шумъ, винаги расклаща и заплашва положението.

Слѣдователно, не че липсва съзнанието и желанието да се разрѣши македонскиятъ въпросъ, който по настоящемъ е толкова шумно повдигнатъ, но липсва охранителенъ способъ да се не засѣгатъ тия или ония интереси, най паче, не се знае какъ тѣ бихъ могли да бѣжатъ задоволени. И понеже прибѣгванieto къмъ въоръжената сила, която битурила край въ една или друга смисълъ на сгрѣмжитъ, прѣдставлява по голѣми неудобства, отъ колкото татразенiето съ разни съглашения и врѣмenni безуспѣшни постѣпки, то осложнениета по вече и по вече възникватъ и взематъ характера на единъ вършенъ и външенъ разгромъ.

Сегашното тѣчение на политиката по македонскиятъ въпросъ може да се опиричи на една бомба турена между два тлѣюща огънове, която се обаче охлаждава отъ взаимното тѣжнѣние на колосалнитъ интереси, особено между Австрия и Русия. Излишно ще бѣде да се казва още, че въ тия интереси не липсва и подкладката на немцизма и на панславизма—два върли врага, които прѣклянатъ глава само прѣдъ очевидната фаталностъ.

Огъ тукъ ние имаме право да истѣкнемъ мисълта, че македонскиятъ въпросъ отдавна би се рѣшилъ и забравилъ, ако да не бѣхъ съперничествата и егонистичнитъ цѣли на тия отъ държавитъ, които се тургатъ въ ролитъ на опекуники, ту на тѣзи, ту на онзи държави и на доброжелатели, ту на този, ту на онзи народъ. А както днеска този въпросъ е привлѣкѣлъ всеобщото внимание на народитъ, навѣрно разрѣшилъ би се не съ войскитъ на тѣзи или онзи държава, а съ доброволнитъ борци за свободата отъ цѣлъ свѣтъ, които би се стекли като единъ чловѣкъ срѣщу насилията на тиранитъ османецъ, както стана това по врѣме на гърчко-турската война—примѣръ: българитъ, руситъ, италианцитъ и пр., които образоваха иррегулярнитъ отряди въ гърцката войска.

И така, не че въпросътъ за свободата на Македония застрашава свѣтътъ съ никакъвъ всеобщъ прѣвратъ въ държавнитъ строюве, но защото прѣдставлява извѣстно непондобование въ нравственитъ и материалнитъ интереси на извѣстни държави, прѣдлита се и се спира съ тия или ония срѣдства. Сѣщо така е и съ арменскиятъ въпросъ: играе си съ него Англия, играе си и Русия и по угода си, ту искатъ разрѣшението му, ту налагатъ

търпението и чаканието—и надъ него упражняватъ политиката на *играчието*.

Между това македонскиятъ въпросъ, както и арменскиятъ и одринскиятъ, за народитъ, които се интересоватъ отъ тѣхъ, сѣ велики и толкова велики, че тѣ ги турятъ по високо отъ съществуванieto си. Ако едни народи се организиратъ въ едно общо тѣло, за да прѣдѣлятъ крѣвния си протестъ противъ мжкитъ и неправдитъ; ако тѣ отъ мирни и покорни раи се прѣобрѣщатъ въ революционни маси, за да провалѣтъ потисничеството и золумитъ; ако тѣ мислятъ да упражнятъ живата борба като срѣдство за извоюванieto на своита свобода и като разярени лѣвоуе би се спустинали въ неравното едноборство, понеже имъ се откъзва съдѣйствие съ разни коммюникета, това ще рече, че тия въпроси сѣ по велики, отъ колкото тѣзи или онзи държава си ги прѣдслагватъ.

Въ настояще врѣме има обаче единъ въпросъ, на който трѣбва да се отговори: ще иматъ ли успѣхъ революцитъ? Или по добръ, ако тѣ бѣжатъ прѣдприети, ще има ли отъ тѣхъ нѣкаква полѣзна сетнина? Като се гледа по течението на сегашната официална политика, още по вече, като се гледа на заявлението на Русия, трѣбва чловѣкъ да се счѣте обезсърденъ въ надѣждата си за една полѣзна сетнина; но ако се гледа исторически на работата трѣбва да се отговори: да, полѣзната сетнина е несъмненна, както е несъмнено, че турското царство въ малко години още ще фираса. Ние не се съмнявамъ само въ едно нѣщо: че революцитъ ще повѣде къмъ искажанieto и затриванне на много хора, ако Европа не се намѣси; но че револтата ще бѣде въ врѣда на тиранина никакъ не се съмняваме. Не е възможно Европа да вземе ролята на единъ кривъ и безочливъ сѣдия, за да ѣкаже онеправданитъ и прѣдѣлѣкитъ народи съ ноно осѣжданieto на робство.

Нашето искрено мнѣние е това: държавитъ могатъ, поради тия или ония свои отношения спрямо Турция, да се считатъ задѣжени да ѝ държатъ страната; или заради тѣжнѣнията на своитъ собствени интереси да не имъ се ще да виждатъ размирие въ Ориента—това е тѣхна работа, на която революционеритъ не могатъ да се бѣратъ; но последнитъ не могатъ да побързаватъ своитъ начертани плановъ; тѣ не могатъ да се поврѣщатъ отъ оставенитъ си намѣренія по много психологически причини. Революционеритъ

трѣбва да постоиятвуватъ въ прѣдприетото си дѣло, защото моментитъ сѣ сега и защото не всѣкога народъ се възбужда и расклаща.

Освѣтъ това революционното дѣло е дѣло на рискътъ—трѣбва да се извършва безстрашно и тогава, когато другитъ срѣдства не помагатъ, та още и тогава, когато трѣбва да се погуби цѣлъ свѣтъ.

„Gazett de Francfort“

Обгѣляваме като надсловъ името на Франкфордската газета, за да обрнемъ вниманието на читателитъ си, че и тѣ се тѣтрази подиръ глупаво вѣроуцитъ, какво султанътъ ще даде реформи, макаръ и реформи чисто по турски. И наистинна, който отъ далечъ чува вѣлкътъ дваждъ по страшно го чува. Така е и съ въпросната газета, която се научава, по овѣдомление отъ Цариградъ, че султанъ Хамидъ е извѣилъ своитъ монарши намѣренія да въведе въ всичкитъ турски области задоволителни реформи административни, които ще бѣдатъ основани на принципа на свободата и правдата, но това ще да стане слѣдъ военитъ реформи, които сѣ вече прѣдприяти. . . .

Наистина за съжеление сѣ европейскитъ вѣстници. Тѣ сѣ просто за оплаквани. Отъ Цариградъ овѣдомления получаватъ—това ще рече отъ главата вода пиятъ—и да не могатъ да станѣтъ откъкъкъ на самата истина, да не могатъ да проникнатъ въ истинското положение на работитъ!

Ами, че ако има вѣщо, за което султанъ и правителството му най откровенно и най ясно да сѣ исказали, то това е, че тие не признаватъ никакви незадоволства на населението въ турската империя и че рѣдѣтъ, който съществува въ държавата е единъ отъ най задоволителнитъ; егго такъвъ, който не иска никакво възмѣнение. Освѣтъ това категорически е заявено на тия, които прѣдставляватъ разнитъ народи, че Турция не може да признае съществуванieto на нѣкаква си Армения, Македония, Тракия, Албания и пр.; тѣ признава само турски пѣлаги и нищо повече. Прѣкриво, помѣ турския султанъ и правителството му не признаватъ никакви чужди земи въ държавата си, мисли ли почитаемата газета отъ Франкфортъ, че тѣ ще признаятъ нуждата отъ нѣкакви особени правдини?

Напротивъ, за да възразимъ противъ единъ такъвъ подкупенъ, пристрастенъ съ зла омисълъ дустѣватъ слухъ, какъвто е распро-

странения отъ „Gazett de Francfort“, ние ще цитираме дословно слѣдующето антрофиле на в. „България“ отъ броятъ му съ дата 22/1/99 год., за да се види, че наименованата газета е жертва на лѣжливо овѣдомление:

„*Пѣтници отъ Македония*, пристигнали тукъ прѣди два три дни, ни съобщаватъ, че турското население, по заповѣтъ отъ Цариградъ (к. н.), се е въоражавало. Всички турци, които иматъ срѣдства, сами сѣ си купили орѣжие, а на бѣднитъ сѣ били давали пушки, револверя и патрони безплатно.“

Могѣтъ ли слѣдователно да бѣждѣтъ по ясни и по определенни желанията и намѣреніята на султана и турското правителство отъ тия? Кой може да каже, че единъ държавенъ глава и едно правителство, като раздаватъ пушки, патрони и ножове на едно полодиво, фангазирано и полобѣсно население, като въоръжава мало и голѣмо отъ петитъ до главата, тѣ иматъ добри и благи намѣренія, иматъ желание да въведѣтъ реформи? . . . Абсурдъ!

Но за робскитъ провинции въ Турция би се говорило съ по голѣмо уважение. Тѣ не бихъ се осѣкривали тѣй крѣвно отъ разнитъ чистути кореспонденти. И иностранитъ вѣстници биха били по добросвѣстни изразители на желанията и намѣреніята на султанъ Хамидъ, на неговитъ правителства и на онова що става; тѣ биха били по справедливи тѣлкователи на положението на християнското население въ турскитъ провинции и казали баха, че не е Турция съ мохамѣданскиятъ си държавенъ глава, която ще излѣе благодатъ надъ главитъ на страдающитъ, казваме де биха имали дързостта да твърдатъ за истински работи, ако не бѣ испѣкнала, изъ подъ крамолитъ, познатата кекавостъ у тия рѣководители, които се именуватъ ту коммитети, ту революционеритъ, ту нищо и никакво. Страхъ и трѣпетъ би овладявало всѣкого, който се осмѣли да говори съ користва даль истината.

Коммитети стръснете се! Въздигнете се на мѣстото си и покажете силата си! Доста е това подвѣляние на вѣлкъто дѣло подъ краката на всевъзможни цариградски, франкфортски и пр. чѣфутитъ гешевтари.

П. Д.

Участието на Германия въ работитъ на Турция.

По поводъ на туй, че телеграфътъ ни съобща, какво тридесѣтъ турскитъ офицери сѣ постѣпили на служба въ германската армия,

рѣшихме да кажемъ нѣколко думи за участието на Германия въ работитѣ на Турция.

Извѣстно е, че въ началото на зацаруването на настоящия турски султанъ, държавата, която съ голямъ авторитетъ влияеше на съдбината на Турция, бѣше Англия. Нейната дума прѣдъ султана и прѣдъ Портата бѣше всемогъща, нейното влияние прѣдъ турския народъ бѣше всеисинно. Но не отидѣха 5-6 години и интереситѣ на Турция и Англия се зачекнаха. Особено чувствително та се зачекнаха по време на Северно и Южно-българското съединение. Турция подозрѣ Англия, че въ това дѣло на Българскитѣ народъ, е играла непосредствено една важна, ако не дори и първостепенна роля, за това охлади отношенията си къмъ нея и подири горѣщото приятелство на Русия.

Традиционното прѣмодушие на Русия не се поколеба отъ да посрѣщане радушно това подаване рѣка отъ Турция. И, ако асдж има единъ периодъ на мирно развитие и спокойно прѣкарване на турската империя, това е периодътъ на русско-турското приятелство прѣзъ времето на Александра III-а. Той съ всичкитѣ си сили, въ ущърбъ, даже на християнството, пази и защитава цѣлостта и вътрѣшното спокойствие на султанъ Хамидовата държава. Вижда се, че руситѣ така разбиратъ приятелството, защото тѣ не го експлоатиратъ за своя полза, както англичанитѣ и немцитѣ.

Добръ, но Турция, съ свояга азиатско-византийска политика, никога не е оцѣлявала въ твърдината на своето постоянство. Тя благодарение на лесно подкупванитѣ ѝ се дипломати, много лесно измѣнява фронта си. Това тя не го прави за никакви висши държавни интереси, а за нѣкакъвъ ничтоженъ подапуъ или за нѣкакво ласкаво посѣщение.

Турция въобще изгубва равновесието си прѣдъ всякой политически нюансъ (засѣчване). Единъ такъвъ нюансъ за ноя бѣ настанилъ по времето на прѣговоритѣ на Франция и Русия за двойния съюзъ отъ една страна и на Германия, Австрия и Италия за подновление на тройния съюзъ — отъ друга, така че у нея се разколеба вѣрвата на сигурност. Общъ страхъ облада цѣлъ святъ, че ще стане всеобща война, а най сигурната причина, или така да се каже, мотива на тази война се държаше въ распрѣдѣляването на Турция, т. е. за чергата на болния челоуикъ. Немцитѣ се възползуваха отъ този страхъ на Турция и поискаха съюзничеството ѝ. Тя не се рѣши да влѣзе въ яवेशъ съюзъ, но направи една стѣпка напредъ за приближаване до немцитѣ, които съ всички сили и съ общъ гласъ заговориха за сигурността на нейната цѣлостъ.

Наскоро се подготви посѣщението на Германската императрица, която отиде въ Цариградъ, попрѣчиши прѣсти, взе подъ рѣка султана и съ една ласкавостъ завладѣ положението. Сега Германия е фактическа господарка на

положение и е една важна факторка въ работитѣ на султановата империя: тя прѣвстройва войската ѝ; тя я прѣвборжава; тя укрепява градоветѣ и границитѣ ѝ; тя ще се завземе съ подобрието на финанситѣ ѝ, съ една рѣчь на нея е обѣгнато всецѣло бѣдѣщето на Турция. Германски офицери пѣлятъ турската армия, турски офицери отиватъ да се освършенствуватъ въ германската армия. Пушки и топове се прѣнасятъ отъ Германия; тя ще да прави железницитѣ по всички Анадолю; на нея сж повѣрени всичкитѣ по главни и второстепенни подряди — Германия се распорѣж да като у дома си. Даже Германия се явява като съща Турция спрямо недоволнитѣ народи — това е защото има бащински грижи за турцитѣ. Да, това е то Германия въ Турция; тѣзи е силата съ която борящитѣ се народи се срѣщатъ тамъ. Добрѣ, но народитѣ трябва и отъ тѣзи самозванна защитница да не се стрѣскаватъ.

ПОЛИТИЧЕСКА ХРОНИКА.

За Армения.

„Independance Belge“ прави бѣлѣжка по положението на работитѣ въ Цариградъ и заключава, че напролѣтъ може съ страхъ да се очаква подновяването на арменскитѣ агитации. Арменскитѣ патриархъ е получилъ напоследно време множество писма, които обематъ въ себе си заплашвания и настоявания да си подаде оставката, или да се застъпи за интереситѣ на арменскитѣ народъ съ поинергически искания, отъ колкото до сега е искалъ.

За Албания.

Едно съобщение отъ Солунъ гласи, че въ Ипекъ е свикано едно голѣмо събрание отъ първенци албанци, които ще бѣждѣ повече отъ сто души отъ всичкитѣ албански плѣмена отъ мухамеданското вѣроисповѣдане. Събранието ще състои къмъ 15 Февруарий т. г. и ще има за главна цѣль да образова албанско-мухамеданска лига и да създаде органи за поддръжането тѣсното обличаване на различнитѣ албански плѣмена, съ цѣль да се противодѣйствува на явната и тайната агитация на разнитѣ християнски плѣмена въ Македония и въ Стара-Сърбия (? б. н.), а също да зачатъ и организацията на силитѣ си, които бихъ могли при всичкитѣ обстоятелства да обезпечатъ народността, вѣрвата и принадлежанието на албанцитѣ къмъ османската империя.

За Македония

„Standard“ козва, че положението на работитѣ въ Македония е съвсѣмъ критическо. Напролѣтъ безъ друго трябва да се очакватъ възстания. (к. н.). Портата е наредила аскеръ и е взела всичкитѣ мѣрки за потушаване на възстанята. Всичкитѣ свѣдения, които за успокояване на духоветѣ се пуцатъ отъ разнитѣ балкански столици, не заслужаватъ никакво догѣрие.

За Турция.

„Times“ е получилъ отъ цариградскитѣ си корреспондентъ важнитѣ извѣстия, че полицията въ Цариградъ е открила единъ заговоръ за убиването на султанъ Хамида, а именно: заговорницитѣ взели рѣшение, ужъ да убиятъ султана ужъ въ петѣтъ въ време на церемонията по цѣлуването на пророковата плащеница (това става винаги въ половината на ремазана б. н.). Съобщението на полицията било направено отъ одного отъ самитѣ заговорници, отъ които четирма сега сж затворени, а другитѣ могли да избѣгатъ.

Церемонията на Хжркаи-шерифъ твърдѣ много занимаше Портата и дворецѣтъ въ продължение на двѣ недѣли, поради което направени бѣхъ нѣколко затваряния даже безъ никакви основания и подозрѣния. Султанъ отиде на церемонията при Топъ-Капу по вода и отъ тамъ се завърна въ Илджа. Сграхъ и трѣпетъ е било да не стане нѣщо.

МѢСТНА ХРОНИКА

— Отъ биланса на контролната коммисия, съставенъ по прѣгледанне сметнитѣ на Дружество „Майка“ се вижда, че то притѣжава чистъ капиталъ 11399 лева и 82 1/2 стот. Издвинуло е дружеството 3618 л. 95 ст. за издръжане професионализитѣ си училище; а прѣзъ тѣкущата година имало е всичко 5605 л. 22 1/2 ст. доходъ. Очевидно е, че при първитѣ години още, т. е. кога още то се грижи за попълване вуждитѣ отъ пособия на училището си, има равновѣсие на бюджета си, съвмѣстно даже съ ония разходи, които се правятъ за издръжането и на другитѣ дружествени потреби, които възлизатъ на 1590 л. 30 ст. така че, заедно съ училището, разходѣтъ възлиза на 5209 л. 25 ст. Напредѣтъ въ подобенъ случай за дружеството е несъмненъ.

— За прѣдставителъ на градската община, по случай погребението на Августейшата уопша Марва Луиза, е испроводенъ въ София градския ни юметъ г. Жеко Жековъ. По частна инициатива испроводени сж и други прѣдставители отъ градътъ. За похвала сж особенно варненскитѣ търговци, които сж порѣчали възлагането и на единъ вѣнецъ върху гроба на многооплаваната Княгиня.

— На 6 Февруарий т. г. съ участие на съдебни засѣдатели, щѣло да се разгледа дѣлото на г. Н. Драгулевъ, отговоренъ редакторъ на в. „Странджа“, за написанието оскърбление на Княза.

— Одринскитѣ прѣселенци въ Варна сж турили въ изпълнение една щастлива отдавнашна своя идея. Избрали сж комитетъ, въ който влизатъ всичкитѣ безъ исключение първенци измѣжду тѣхъ и който ще да поддръжа единството помѣжду всучкитѣ прѣселенци въ града и окръжието и чрѣзъ една обща организация, да могатъ да вадятъ взаимнитѣ си интереси, като тѣло съ гражданска равноправностъ.

— Уволненъ е и, както се мисли, ще бѣде пенсионирани до сегашнитѣ Варненскитѣ Окр. Управителъ отъ г. В. Поповъ, който служи на тѣзи длѣжностъ отъ началото до свършването на последния режимъ. Много и твърдѣ много се говори въ градътъ ни за едно несправедливо прѣмѣстване отъ бившия режимъ — прѣмѣстването на бившия помощникъ на прокурора г. П. А. Кърджиевъ, който е билъ единъ отъ най добросъвестнитѣ и сжщевременно отъ рѣдко способнитѣ съдебни чиновници. Обвиняватъ г. В. Попова

че е повлиялъ за прѣмѣстването на г. Кърджиева, най много, заради изказването на послѣдния върху добросъвестността, която е трѣбвало да се упражни по случитѣ въ Добричъ и заради достойното му държане по дѣлата по печата за ускърбление княза и пр. кадето извѣстни хора сж искали да правятъ нѣща, които убиватъ престижа на правосъдието.

— Василь Димитровъ, върху когото ови денъ насмалко цѣлъ да се излѣ народния гнявъ, си подаде оставката види се за да се прѣсели въ Цариградъ.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Настоятелството на Женското Благотворително Дружество „Майка“, честь има да отнесе своитѣ сърдечни благодарности къмъ всички Господа и Госпожи, отъ всяка народностъ и религия, които великодушно и съ готовностъ посрѣщнаха паканитѣ поднесени за бала, който Дружеството даде на 18-й Януарий т. г. Благодарение на благосклонното внимание на обществото получи се.

Приходъ . . . . 561 л. 50 ст.

Расходъ . . . . 89 л. 50 ст.

Чистъ приходъ 472 л. — ст.

Отъ Настоятелството.

ОБЯВЛЕНИЕ

Настоятелството на Женското Благотворително Дружество „Майка“, честь има да извести на интересующитѣ се Госпожи и Господи, че въ Дружественното Сгопанско Училище „Трудолюбие“ е откритъ отъ 1-й Януарий т. г. вторий курсъ за частни уроци по кроенне и шивение, съ такса 25 л. за цѣлия курсъ който ще трае 4 мѣсѣца.

Прѣдсѣдъ: Л. Бакърджиева

Дѣловодъ: З. Кассабова

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА.

— Уволнения. Най любимитѣ и най фаворизираниѣ административно полицейски на г. Стойловия режимъ чиновници, които плауха надъ прѣстѣленията си — Ив. В. Икономови Гуневъ — жалки остатѣци отъ епохалната рутинна, били вече уволнени. Ще бѣде добръ, ако г. г. прокуроритѣ на апелацията въ Руссе и на окр. съдъ въ Варна дадатъ ходъ на многобройнитѣ тѣжи срѣзъ тия чиновници, също, ако се заинтересоватъ да прѣвѣрятъ актоветѣ и дознанията съставлявани отъ Василь Димитровци, Георги Костовци и пр. за оправдането на едни, а за обвинението на други. Сега е видовъ-денъ, ха бакалѣмъ. . .

— Упорно се говори, че въ първата недѣля слѣдъ Великъ денъ ще се произвѣдѣтъ нови избори за народни прѣдставители, понеже до сегашната камара цѣла да бѣде разстурена и че прѣзъ Юний мѣсѣцъ щѣла да бѣде свикана извънрѣдна сесия отъ новозабранитѣ прѣдставители.

ПОМ. СЪД. ПРИСТАВЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 238

Извѣстиямъ, че 31 денъ слѣдъ последното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 25 часа ще произведж публична продажба на една къща въ с. Пашаидъ, отъ единъ етажъ съ двѣ стаи отдѣлно, съградена отъ простъ дървенъ материалъ, покрити съ

трѣстъ (сазъ) и съ дворно мѣсто. около два декара. при съсѣди: Филипъ Стояновъ, Сала Муссовъ и мера, първоначална цѣна 200 лева. Тази къща е останала отъ покойния Беню Божковъ, изъ с. Пашаидъ. Продава се въ полза на останалитѣ сирачета.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката на горъ.

Продажбата ще се произведе въ с. Пашаидъ. Желаящитѣ да я купятъ, нека се явятъ прѣзъ опрѣдѣленото време и надаватъ. Гр. Варна, 22 Януар. 1899 г.

П. Сжд. Приставъ

2—2

Т. Минчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 237

Извѣстиямъ, че 31 денъ слѣдъ последното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 24 часа втора публична продажба на долозначенитѣ недвижимъ имотъ въ канцеларията на Варненското Сжд. Приставство, лежащъ въ землището на с. Климентово, а именно:

- 1) Къща въ с. Климентово първоначална цѣна 300 лева
- 2) Нива 8 дек. 4 ара мѣстностъ „Кайракъ“ — 33 л.
- 3) Нива 5 дек. 6 ара мѣстностъ „Доловътъ“ — 22 л.
- 4) Нива 2 дек. 4 ара мѣстностъ „Могилката“ — 9 л.
- 5) Нива 3 дек. 8 ара мѣстностъ „Крайсело“ — 14 л.
- 6) Нива 3 дек. 4 ара мѣстностъ „Тодо попаръ“ — 13 л.
- 7) Нива 3 дек. 6 ара мѣстностъ „Дупкигъ“ — 10 л.
- 8) Нива 5 дек. 5 ара мѣстностъ „Узувъ Бузаръ“ — 22 л.
- 9) Нива 4 дек. 7 ара мѣстностъ „Узувъ Бузаръ“ — 18 л.
- 10) Нива 3 дек. 1 ара мѣстностъ „Микагъ“ — 12 л.
- 11) Нива 5 дек. 1 ара мѣстностъ „Дупкигъ“ — 20 л.
- 12) Нива 6 дек. мѣстностъ „Край село“ — 36 л.
- 13) Нива 11 дек. 9 ара мѣстностъ „Чаушки пѣтъ“ — 71 л.
- 14) Лозе 4 ара мѣстностъ „При село“ — 3 л.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнкитѣ и по-долу.

Тѣзи имоти принадлежатъ на Петко Димитровъ отъ с. Климентово продаватъ се за удовлетворение искитѣ на Никола Д. Царадливевъ отъ Варна искъ около 988 лева.

Желаящитѣ да купятъ тия имоти или нѣкой отъ тѣхъ нѣка сж явятъ прѣзъ опрѣделеното време въ канцеларията ми и надаватъ.

гр. Варна, 22 Януарий 1899 г.

Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ

2—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 255

Извѣстиямъ, че 31 денъ слѣдъ последното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 24 часа ще произведж втора публична продажба въ Канцеларията на Варненското Сжд. Приставство: къща въ село Халачлий съ дворъ 1/2 дек. при съсѣди: отъ всичкитѣ странъ мѣра първоначална цѣна 150 л. Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката и по долу.

Тѣзи къща е собствена на Шувай Мустафовъ отъ с. Халачлий, а сега се намира въ владението на Рамазанъ Ахмедовъ отъ сѣщото село, продава се за удовлетворение искитѣ на Варненската Земл. Каса.

Желаящитѣ да купятъ тая къща нѣка се явятъ прѣзъ опрѣделеното време въ канцеларията ми и надаватъ.

Варна, 22 Януарий 1899 г.

Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

2—1